

Истънчѣнъ *пр.* изысканный, утонченный: Прѣлести-ты на истънченый животъ ны отвличать отъ діетѣ-тѣ *Л. Д. 1871 р. 148.*

Истънчѣ *ил. св.* **Истънчавамъ** *ил. дл.* утончу, утончаю: Ето това е българска соарета и венгеры, коихъ сѣмъ Европейци изтънчили съ розкошности и развращенства. *Пк. 90.*

Истънѣ *ил. св.* **Истънявамъ** *ил. дл.* утончу, утончаю, дѣлаю тонкимъ. **Истънѣ** *ил. ср.* **Истънѣ** са сдѣлаюсь тонкимъ: Тѣсто-то разточвѣтъ съ една равно изгладенѣ толшкѣ, коѣмъ называвѣтъ точилкѣ, къ ту ѣмъ натискѣтъ засобно и обратно на тѣсто-то, додѣ ся истъни. *Пк. 37.* Сичкы-тѣ членове на Арахнея истънѣлы (*exténues*) и погрознѣлы са преобрѣтахѣ въ паяжина. *Т. 275.*

Истъфрѣзѣ *ил. св.* **Истъфрѣзувамъ** *ил. дл.* вытрезвлю, вытрезвляю: *Цанковъ.*

Истъщѣнъ *пр.* 1) усовершенствованный: Народъ безъ истъщѣнъ занаятъ е мѣртвавъ. *Л. Д. 1875 р. 44.* По дѣлшиѣ-тѣ истъштѣнѣ и усъвършенствуванѣ почти наука. *Б. С. р. 9.* 2) просвѣщенный: На такава неугода като ся намираше Робенсынъ, пожела да управи плаваніето ся на нѣкоѣмъ истащенѣ държава. *Р. А. 128.* 3) опытный, искусный: Найсѣтнѣ пристигналъ въ държава-та му нѣкой истащенъ лѣкаръ на име Дуванъ. *Х. I, 62.* Торчинъ, найистъщѣнѣ-атъ готвачъ книзевъ. *Р. 35.*

Истъщѣ *ил. св.* **Истъщѣвамъ** *ил. дл.* усовершенствую, совершенствую: Р. А. подобрилъ и истъщилъ тѣмъ машинѣ... С. К. начинилъ една по-чюднѣ и по-истъщѣнѣ машинѣ. *Л. Д. 1873 р. 194, 209.* Но таа наука гледами да са истъщѣва наймного въ края на минало-то и въ начало-то на наше-то столѣтіе (електрика-та). *Л. Д. 1876 р. 76.* **Истъщѣ** са **Истъщѣвамъ** са усовершенствуюсь, совершенствуюсь: И така хора-та повече и повече ся учили и истъщѣвали. *Л. Д. 1872 р. 96.* **Истъщѣніе** *с. с.* усовершенствованіе: Нашия народъ смисли са и потърси храна за свое-то умственно развитіе и нравственно истъщѣніе. *Л. Д. 1875 рч.*

Исфирѣсамъ *ил. св.* **Исфирѣсвамъ** *ил. дл.* испарюсь, исчезаю; испаряюсь, исчезаю: При практическа-та дѣятельность ще исфирѣса и недоволю-то настроеніе на безбрачны-тѣ жены. *Л. Д. 1871 р. 195.*

Исфрѣкнѣ *см.* исхвъркнѣ.

Исфрѣлкѣ *см.* исхвърлкѣ.

Исхабѣнъ *пр.* 1) испорченный: Румуніе-ти говорятъ исхабѣнъ латинскый языкъ. *Л. Д. 1869 р. 66.* Кръвѣта замѣнява исхабѣнѣ-тѣ трошницѣ съ новѣ. *Л. Д. 1869 р. 86.* Единъ царъ толкози исхабѣнъ отъ